

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من ميباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم
بدین بوم ویر زنده یک تن ميباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجنیا - ۶ نومبر ۲۰۱۳

گریه دل

کنار پنجره شکسته تنهائی تکیه نموده و به روی پیاده رو خاک آلود جاده چشم دوخته
بودم. زمان قطره قطره در مُرداب بیهودگی میریخت و ازدحام کوچه چون شکنجه گاهی،
آرامش را از روان سراسیمه ام میربود.

کودکان با سنگریزه های سیاه و سپید و کبود در بازیهای کودکانه، شرط میبستند.
آشفته گیهای اوج میگرفت و لحظه به لحظه بیشتر میشد. حس میکردم آنها مردمکهای
چشمانم را به بازی گرفته اند. دیدن سنگریزه های کوچک، رگهای خسته مغزم را فشرده
تر میساخت و در اعماق خاطرات کودکی غرقم مینمود. به روزگاری می اندیشیدم که درد
و اندوه را چون سنگها به دوردستها پرتاب مینمودم و در هوای فرح افزای هستی از
گلهای نشاط، شهد مدهوشی میمکیدم.

آه! روزگاری ست در غمکده قلبم عطر گلهای صمیمیت به مشام نمیرسد. قاب اندیشه ها
روی حصار ذهنم شکسته است. تنها صدای گریه دل را میشنوم، که تا ژرفای ملکوت راه
میجوید و نیازهایش را عاجزانه میپوید.

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۴ نومبر ۲۰۱۳)